

Ines Srdoč-Konestra

PROLEGOMENA PROUČAVANJU FELJTONISTIKE U LISTU "NAŠA SLOGA"

mr. Ines Srdoč-Konestra, Pedagoški fakultet, Rijeka, pregledni članak, Ur.: 2. srpnja 1992.

UDK: 886.2-92:07 Naša sloga "1870/1874"

Članak smiješta NAŠU SLOGU, prvi hrvatski list u Istri XIX. st. u društvene i političke prilike relevantne za razumijevanje sadržaja, te analizom nekih od formi novinskog izražavanja prikazuje pojavu podlistaka kao posebnog književno-žurnalističkog žanra, prateći njegovu genezu kroz prvih pet godišta lista (1870- 1874).

"Ništa nije toliko osvijestilo istarske Hrvate koliko list Naša Sloga. Ona je bila prekretnica između njihova narodna sna i buđenja"¹ rječi su kojima Božo Milanović počinje tekst o listu Naša sloga koji je izlazio u kontinuitetu od 45 godina (1870 - 1915)² i ostavio dubok trag u istarskom narodnom preporodu. Teoretičari³ koji su s različitih aspekata proučavali preporodno doba u Istri suglasni su kada se određuju važnost Naše slike, no suvremenik će se svakako naći u nedoumici pokušati valorizirati napise u tom listu. Tek podrobno informiranje o društveno-političkim, a naročito gospodarskim prilikama u Istri druge polovice 19. stoljeća omogućava komunikaciju s tekstovima koje je objavljivala Naša sloga. Posredno, čitajući napise saznajemo štošta o Istraninu toga doba. Jer, novine uvijek nastaju za publiku, ona ih prihvata ili odbacuje, a prihvatanje znači i zadovoljstvo sadržajima. I potreban je ne mali napor u prihvatanju spoznaje da su napis objavljivani u Našoj Slozi ujedno i razina tadašnje njene publike.

Pokretanje Naše slike, prvog hrvatskog lista za Istru, objašnjava se potrebom buđenja nacionalne svijesti, ali i obrazovanja neukih i često nepismenih istarskih seljaka.

¹ Božo Milanović, *Biskup dobrila i njegovo doba (1861-1882)*, u zborniku "Hrvatski narodni preporod u Dalmaciji i Istri", Matica hrvatska, Zagreb 1969, str. 382.

² Od 1870. do 1899. g. izlazi u Trestu, a dalje do prestanka izlaženja 1915. g. u Puli.

³ Zvane Črnja, Božo Milanović, Mirjana Gross, Josip Percan, Mirjana Strčić, Petar Strčić i drugi.

Sredina 19. st. karakterizirana je razvojem kapitalističkih odnosa, naročito u gradovima gdje dominira talijansko stanovništvo, a selo je, s pretežito hrvatskim stanovništvom, u specifičnoj situaciji. "Gotovo svi Hrvati bili su seljaci, a primitivni način obrade zemlje, neznanje i neukost, nespremnost da se uspješno bore s klimatskim prilikama, polukolonatski odnosi, porezi - redovni i novi (za otkup zemljišta feudalcima), sve veći dugovi i ihvarenje - sve je to upropastavalo ljudje u Istri. Stočarstvo, maslinarstvo, svilogoštvo, ribolov gotovo nisu išli dalje od svakidašnjih ljudskih potreba."⁴ Poznavanje prilika na istarkom selu⁵ važna je prepostavka za razumijevanje cjeline istarskog narodnog preporoda, kao i sadržaja lista *Naša sloga* koji je presudno utjecao na buđenje nacionalne svijesti istarskih Hrvata. Važno je ukazati na bitnu razliku preporodnih prilika u različitim dijelovima Hrvatske, a time objasniti i zakašnjeni istarski preporod. "Tradicija i povjesna publicistica načistu su da je društvena struktura u Istri nametala preporodnom pokretu drugi značaj nego je to bilo u banskoj Hrvatskoj i Dalmaciji, gdje je u vrijeme narodnog preporoda već postojala građanska inteligencija, koja mu se mogla postaviti na čelo. Međutim, nitko dosada nije upozorio na jednu od važnih posljedica raznolikosti društvenih struktura u regijama u kojima se rađala moderna hrvatska nacija - naime, na različit značaj preporodnih listova. Dok su se veliki preporodni listovi banske Hrvatske i Dalmacije obraćali na početak narodnog preporoda inteligenciji, kao jezgri rodoljubija pozvanoj da budi sve slojeve naroda, dotele je u gotovo isključivo seljačkim društvima istarskih, bunjevačkih i bosansko-hercegovačkih Hrvata stanje bilo drugačije."⁶

Jedina inteligencija istarskog sela toga doba bili su svećenici, a razina opće pismenosti nije zavidna. Svećenici su najčešće i učitelji, a jezik škole je talijanski, uostalom kao i jezik uprave i pravosuđa. Svećenstvo koje mahom potječe iz siromašnih seljačkih slojeva preuzima ulogu prosvjetitelja, i to ne samo na kulturnom, već i na ekonomskom planu. Uvidali su da je zaostalost i bijeda kočnica ekonomskoj i duhovnoj emancipaciji istarskog seljaka, a potreba uvođenja narodnog jezika u škole i javnu komunikaciju imperativ trenutka. Objasnijiv je stoga i presudni utjecaj biskupa Jurja Dobrile na pokretanje prvog hrvatskog lista za Istru - *Naša sloga*⁷ u kojem je suradivao sve do smrti 1882. g., čime i završava prva faza narodnog preporoda u Istri.

"Iz Naše slike upravo zrači naivna vjera da se narodnom prosvjetom mogu rješavati osnovni teški narodni problemi i da je određeni stupanj znanja i umijeća jednog naroda jarmstvo za njegov sustavni napredak. Strossmayerova lozinka "prosvjetom slobodi" istarsko je svećenstvo pokušalo primjeniti u nacionalnom odgoju hrvatskih seljaka."⁸ *Naša sloga* je, dakle, trebala biti sve - i glasilo narodnog pokreta, i organ političke partije koja

⁴ Petar Strčić, Oko pokretanja "Naše slike", Pazinski memorijal 1970, Zbornici čakavskog sabora, Svezak 2, Pazin 1971, str. 19.

⁵ Juraj Dobrila u bečkom parlamentu 1882. g. progovara o problemima istarskih seljaka: "...Ima općina u kojima se najveći dio stanovništva u doba bijede hrani sirovom travom ili divljim jagodama. Ime općina u kojima otprilike polovica stanovništva jede hranu bez soli ili uživa sol koja je namijenjena stoci. Zemlja kao kapital ništa ne nosi. Svake je godine u Istri suša i grad. Žita urodi samo za jedan dio naših potreba, a već petnaest godina nismo imali dobru žetu..." citirano prema: "Knjiga o Istri" Skolska knjiga, Zagreb 1986, str. 36.

⁶ Mirjana Gross, Značaj prvih deset godišta "Naše slike" kao preporodnog lista, Pazinski memorijal 1970. Zbornici čakavskog sabora, Svezak 2, Pazin 1971, str. 39-40.

⁷ U literaturi postoje različiti podaci oko pokretača *Naše slike*. Starija literatura navodi Matku Baštiljanu kao pokretača i utemeljitelja lista, a novija se opredjeljuje za biskupa Dobrili, što se dokazuje pismima i ostalom arhivskom gradom. O tome vidi: Petar Strčić, Inicijative i pripreme za pokretanje prvog hrvatskog lista za Istru u XIX stoljeću, Jadranški zbornik, VII, 1966-1969, Rijeka - Pula, 1969, str. 509-530; i Petar Strčić, Literatura o "Našoj sliki", Domeli, 7, 1970, str. 8-14.

⁸ Mirjana Gross, nav. dj. str. 41.

nije postojala, pa list preuzima i tu funkciju, a uz to je, naravno, morala biti poučni i gospodarski list, jer drugog nema. Iz svega toga proizlazi nedvojbeno i vrlo važna - kulturna funkcija, a list će postupno postati i knjiženo glasilo.⁹

Novinski, književno-žurnalističke i književni napisи Naše sloge

Oblik, sadržaj i tiražu *Naše sloge* najavio je početkom 1870. g. biskup Dobrila u pismu Antunu Karabaiću kao "...mali listak, po priliki, što je veličina kao pokojna "Domovina" ili "Zarja"; za našu namjeru bi dosta bilo, izdavat ga dva puta na mjesec. Sadržaj bi mogao biti: gospodarstvene pouke - kadšto male stvari vjerozakonske - spisi o poglavitih zakonih po primjeru "Novic" - izabrane narodne pričice, pjesme, itd., - svjeti o domaćih istarskih potrebah - kratke političke vesti itd."¹⁰, a tiraža bi u početku bila 500 primjeraka. Dobrila, dakle, ne predviđa sadržaje koji bi zadirali u umjetnost, književnost, odnosno u kulturu u užem smislu, već se opredjeljuje za "narodne pričice i pjesme". Takva orientacija ukazuje da je Dobrila mogao sa sigurnošću procijeniti receptivne mogućnosti čitalačke publike. Oni Istrani koji su znali talijanski pratili su talijansku štampu, i vjerojatno su ih prosvjetiteljske teme *Naše sloge* malo zanimale, a seljačka populacija kojoj je namijenjen list teško bi mogla pratiti pravu književnu produkciju. *Naša sloga* se čitala kolektivno, "... skupili bi se ljudi... na ognjištu, u loži ili pod ladonjom (ili murvom), da poslušaju čitanje; drugdje kad radi siromaštva nisu mogli plaćati pretplatu, išao bi pojedini broj od kuće do kuće, od ruke do ruke, dok ga nisu svi pročitali".¹¹

Zbog navedenih okonosti u počecima izlaženja *Naše sloge* valja tragati za tekstovima koji prethode književnim vrstama, a rubno zadiru u književnost. Pravi književni prilozi javit će se pred kraj prvog desetljeća izlaženja lista. Bilo je potrebno razviti naviku čitanja novina, stvoriti čitalačku publiku, a potom je na svojevrstan način pripremati, odgajati za složenje sadržaje i praćenje književnih priloga. Nimalo lak zadatak, jer list izlazi na svega četiri stranice nevelika formata, dva puta mjesечно, a u podnaslovu стојi da je on "Poučni, gospodarski i politički list". Trebalо je najprije zadovoljiti postavljeni zadatak, a tek potom objavljivati priloge koji ga nadilaze.

Analizom napisa od samog početka izlaženja *Naše sloge* može se utvrditi nekoliko konstanti koje se neće bitno mijenjati prvih desetak godina. Korisno je, zbog distance, kako vremenske tako i tematske, navesti sadržaj jednog od početnih brojeva.

Naša sloga

Godina I, U Trstu 16. Junija 1870. Broj 2

Poučni, gospodarski i politički list.

"Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari" Nar. Posl.

Pogled po svetu

Izbori su na vratih!

⁹ O tome vidi: Mirjana Strčić, *Istarska beseda i pobuna II*, Istarska naklada, Pula 1985, str. 19-73.

¹⁰ Petar Srčić, Inicijative..., nav. dj. str. 520.

¹¹ Dr Ivan Zuccon, *Hrvatsko novinarstvo u Istri. U: Tragedija naše Istre, Povodom 55. obljetnice smrti*, Zagreb, 1983, str. 10; citirano prema Josipu Percanu, *Obzori istarskog narodništva*, I, Pula-Rijeka 1986, str. 25.

Pitanja i ogovori

1. Što je sabor?
2. Tko i kako bira u sabor?
3. Što su izborni odbori?
4. Što su izborni kotari?
5. Čemu ova pitanja i odgovori?

Dopisi

Ispod Učke 14. Junija
 Iz srednje Istre 10. Junija
 Iz Rima 24. Maja

Vinogradarstvo
 Različite vesti
 Sve po nješto
 Sa tržnjanskoga tržišta
 Poziv na pretpлатu
 Tek Novacah.¹²

Osnovna je karakteristika svih tekstova poučnost - i političkom komentaru, i vijestima, i izveštajima, i poljoprivrednom savjetu poučnost je dominantna. Svi sadržaji iskazivani su jednostavnim formama i razumljivim jezikom. Prosvjetiteljske tendencije nikad nisu prikrivane, naprotiv vidno su isticane u prvi plan i na njima se inzistiralo.

Odmak u formalnom smislu već od trećeg broja čine napisи dijaloškog tipa, koje danas nisu uobičajeni način novinskog izražavanja, a podsjećaju na intervju. Dade se pretpostaviti da su urednik ili redakcija osjetili da se i formom prezentacije sadžaja valja približiti čitaocu, pa upravo dijaloškom formom nastoje objasniti, prikazati, osvrnuti se na važne društvene i političke događaje, ili pak na teme posebno važne za istarskog seljaka. Ti su prilozi pisani jednostavnim jezikom, uvijek su nastojali tumačiti, preporučiti, sugerirati način ponašanja i djelovanja, - sve u prosvjetiteljskom duhu, a ponekad i naivno idealizirajući vrijednosti naroda. Nalazimo tako "Razgovor med Markom i Lukom"¹³ oko izbora predsjednika u Istarski sabor i potrebi biranja odgovarajućih ljudi, o upotrebi talijanskog jezika u školama nakon što je izbog jezika prepušten školama¹⁴, "Razgovor med Markom i Grgom" (Iz srednje Istre) o neukosti istarskog puka i gospodarenju¹⁵. Niz pitanja koja tiče vojnike iz Vojne krajine pretresano je kroz dijaloge u više brojeva između krajšnika Gojka i Marka¹⁶.

¹² Jedina rubrika koja nedostaje u ovome broju, a inače se redovito pojavljuje jest "Kretanje austrijskih brodova". Ona je znala zauzimati i do polovice posljednje stranice lista, što može ukazivati na nedostatak drugih tema

¹³ *Naša sloga* (dalje NS), 3, 1. VII. 1870.

¹⁴ NS, 7, 1. IX. 1871.

¹⁵ NS, 12, 16. XI. 1970. i nastavak u sljedećem broju NS, 13, 1. XII. 1970. U broju 10, 16. V. 1872. u broju 13, razgovori su pod naslovom "Pazinske novosti". Od broja 16, 16. VIII. 1872. postoji rubrika "Istarski razgovori - Luka Luković i Marko Marković" i objavljivana je još u brojevima: 17, 1. IX. 1872; 23, 1. XII. 1872; 8, 16. IV. 1873; dijaloška forma do kraja 1874. godine više nije zastupljena.

¹⁶ NS, 6, 16. III. 1871.

NS, 10, 16. V. 1871.

NS, 11, 1. VI. 1871.

NS, 14, 16. VII. 1871.

NS, 17, 1. IX. 1871.

NS, 21, 1. XI. 1871.

NS, 7, 29. III. 1872.

Razgovori su ponekad u nastavcima, a karakteristični su za prva gledišta Naše slike.

U dijaloškoj formi objavljuju se i najprepoznatljiviji sadržaj Naše slike, a to je razgovor između Franine i Jurine.¹⁷ Na čakavskom narječju dvojica Istrana pretresaju aktualne političke i društvene događaje. Sve ono što je tišilo običnog čovjeka našlo se u tim britkim i duhovitim razgovorima. Ismijavaju se mane pojedinih općinskih uglednika, ili pak škrtost, koristoljublje, lažni moral... Najčešće su tome bile upotreba talijanskog jezika u upravi i pravosudu, školstvo na talijanskom jeziku, a naročito šibanje takozvanih Šarenjaka, odnosno odnarođenih Istrana koji su bili česta tema ironičnih primjedbi.¹⁸

Od čisto književnih formi pojavljuju se prvenstveno pripovijetke s vrlo istaknutom poukom (borba protiv alkoholizma, zalaganje za krepsoni porodični život, za održanje seoskog domaćinstva...). One ponekad izlaze u nastavcima, a autori nisu navedeni, osim obilježja "pučka ili narodna pripovijetka". Od pjesama su u početku objavljivane narodne i prigodne pjesme, najčešće soneti. I pripovijetke i pjesme izlazile su često sa zajedničkim nadnaslovom "Svašta ponešto" što ukazuje da redakcija nije posebno izdvajala literarne priloge, vjerojatno neimajući posebnu konцепцијu oko njihova objavljuvanja. Zanimljiva je pojava basni kao neočekivane forme, i to u osam brojeva tijekom 1873. i 1874. godine.¹⁹

Među pučkim pripovijetkama tematski je bitno izdvojiti barem jednu. To je pripovijetka Šarenjaci²⁰ jer objašnjava pojam odnarođivanja na vjerskom planu²¹, a u istom broju lista kroz dijalog Franina objašnjava Jurini problem na nacionalnoj i jezičnoj razini opisujući Šarenjake: "To su ti oni ljudi, ki se srane svogega naroda i svojega jezika, pak beže u tuđe jato, a svoj narod i svoj jezik grde i psuju."²² Šarenjaci će biti jedna od glavnih tema kroz čitav niz godina.

U rubne, književne-žurnalističke forme Naše slike svakako ubrajamo podlistak ili fejlton. Ako govorimo o novinskom fejltonu, njegova su obilježja duhovitost, živost i lakoća pisanja. Obično se objavljuje odvojen crtom od ostalih napisa u novinama, jer se stilski razlikuje. Često počinje na prvoj stranici, a po potrebi se nastavlja na sljedećima. Može biti kratka priča, priča u nastavcima, kozerija, roman u nastavcima... moguće su zapravo sve književne vrste, i onda je to književni fejlton. Novinski se fejlton zadržava na aktualnijim temama koje opisuje drugačijim jezikom i stilom no u ostalim dijelovima novina.

Čini se možda smionim tvrditi da bi Franina i Jurina mogli biti preteča fejltonistike, odnosno podlistaka u Našoj sliki, no tematski, struktorno i formalno oni se mogu i tako promatrati. Teme prvih fejltona su zapravo proširene teme Franine i Jurine, jer kao što su Šarenjaci jedna od njihovih glavnih preokupacija, i početak fejltonistike stavlja u prvi plan odnarođene pojedince.

Prvi pravi fejlton s formalnim i sadržajnim karakteristikama objavljen je u petom godištu Naše slike, a zapravo je kratka poučna pričica pod naslovom *Ravan put najbolji put*. Govori o mladom liječniku koji se nakon školovanja vraća u rodno selo, ali ne namjerava

¹⁷ Prvi je put prilog Franina i Jurina objavljen u broju 16, 16. VIII. 1871. godine.

¹⁸ Napisi o Franini i Jurini moguća su tema za analize raznih vrsta - političkih satira, karikature, vic... i nisu u tom smislu predmet obrade ovoga rada.

¹⁹ Vidi bilješku broj 9.

²⁰ Ta je pripovijetka prvi put objavljena u broju 5, 1. III. 1872. a ponovo je objavljena na zahtjev čitalaca 1. XII. 1874. u broju 23.

²¹ Elementi fabule - zarobljenog Hrvata vezir nagovara da se poturči, a ovaj mu ispriča san u kojem osobe koje promijenje vjeru nitи na nebū nemaju poštovanja, i to su Šarenjaci.

²² NS, 5, 1. III. 1872. g.

tu i ostati. Nakon slučajne romantične zgode s čednom "djevojkom iz naroda" on mijenja prvobitnu odluku i postaje seoski lječnik. I sve je zadovoljeno - prosvjetitljski duh, jer, naravno, mladiću se otvaraju oči i on čini ono što je najbolje za njegov narod i njega; shvaća da je zaljubljen i da ga djevojka voli; zadovoljena je, dakle, i romantična komponenta, odnosno ponuđen recept za ostale mlade intelektualce koji se isto tako trebaju vratiti na selo gdje će naći svoju sreću. Smještajući ovu pripovijetku u podlistak redakcija ju je samo formalno izdvjila, jer sličnih je pripovijetki bilo i prije.

Naredni podlistak objavljen u broju 14 *Naše sloge* (16. VII. 1874.) pod naslovom *Kako je narodnjak napazio Šarenjaka*, zapravo je opis događaja pri glasanju, a u sažetom obliku mogli su ga ispričati Franina i Jurina, što potvrđuje tezu da njihove dijaloge možemo smatrati početkom fejtonistike u *Našoj slogi*.

Tek naredni feljton *Odziv izazovu* koji počinje izlaziti pred kraj petog godišta donosi nešto drugačiji, polemični ton. Nepotpisani autor raspravom reagira na knjižicu o povijesnim, geografskim, etnološkim karakteristikama Istre, što ju je napisao talijanski autor kao udžbenik iz kojeg bi mladež trebala učiti o Istri. Zamjera mu na korištenju samo talijanskih imena gradova, spominje poznate Istrane poput Flaciusa Illyricusa, glagoljicu kao autohtonu pismo i čitav niz drugih obilježja Istre koja dokazuju da je ona hrvatska i da tu žive Hrvati. Zamjera Talijanu jer čini sve "da omrazi, da razprši, da uništi ime hrvatsko, koje njim svima kao da će zadati trudna posla"²³

Podlistak se, dakle, ustalio u listu *Naša sloga* tek pred kraj petog gledišta izlaženja. No on se ne pojavljuje kao nova i prije nepostojeća forma u listu, već nastaje evolucijom iz prethodnih sadržaja - od dijaloških formi i Franine i Jurine razvit će se politički aktualan feljton; od pučkih i narodnih pripovijetki nastat će književni feljton, kojim će se afirmirati budući književnici. U prvih pet godišta *Naša sloga* uočena je dakle geneza feljtona, nakon čega se feljton ustaljuje kao definiranija forma i moguće ga je proučavati kao posebnu vrstu.

²³ NS, 21, 1. XI. 1874.

ZUSAMMENFASSUNG

Ines Srdoč-Konestra

Prolegomenon zur Erforschung der feuilletonistik im Blatt "Naša sloga"

Im Artikel wird "Naša sloga", das erste kroatische Blatt des XIX. Jahrhunderts in Istrien in gesellschaftliche und politische zum Inhaltsverständhen relevante Verhältnisse loziert. Aufgrund der Analyse einiger Zeitungsausdrucksformen wird begleitend seine Genese im Laufe der ersten fünf Jahrgänge die Erscheinung des Feuilleton als besondere literarisch-journalistische Gattung dargestellt.